

Odmowa przeprowadzenia dowodu

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 14, wrzesień 2018 15:41

Monika Małowiecka

Odsłony: 4003

Organ może odmówić przeprowadzenia dowodu, jeżeli strona za pomocą zgłaszanego dowodu ma zamiar udowodnić okoliczności już udowodnione, a zatem dotychczas zebrane dowody potwierdzają tezę dowodową wnioskującego, z materiału już zgromadzonego wynikają fakty zgodne z ową tezę. Wówczas zgłaszane nowe dowody nie mogłyby przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a ich dopuszczenie skutkowałoby tylko przedłużeniem postępowania – stwierdził WSA w Krakowie w wyroku z dnia 9 sierpnia 2018 r., sygn. akt: III SA/Kr 221/18.

Przepisem prawa materialnego, na podstawie którego wydana została zaskarżona decyzja w niniejszej sprawie jest art. 92a ust. 1 ustawy o transporcie drogowym, stosownie do którego podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem z naruszeniem obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 złotych do 10 000 złotych za każde naruszenie. Jednocześnie kolejne (art. 92b, art. 92c) przepisy ustawy wskazują negatywne przesłanki administracyjnej odpowiedzialności podmiotu, wykonującego przewóz, wśród których znajdują się np. zapewnienie właściwej organizacji i dyscypliny pracy (art. 92b ust. 1), wystąpienie naruszenia wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, nałożenie kary przez inny uprawniony organ albo upływ dwóch lat od dnia ujawnienia naruszenia (art. 92c ust. 1 pkt 1-3).

Powyższe normy prawa materialnego określają krąg okoliczności istotnych w sprawie, które muszą zostać ustalone przez organy administracji publicznej. Ustalenia w ww. zakresie muszą odbywać się zgodnie z wymogami procedury administracyjnej. Organy muszą zatem uczynić zadość wymogowi art. 7 k.p.a., stosownie do którego w toku postępowania stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Na organach spoczywa obowiązek zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a.), dopiero bowiem na podstawie całokształtu materiału dowodowego możliwa jest ocena, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.). Powyższe przepisy należy czytać łącznie z art. 75 § 1 k.p.a., w myśl którego jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny

Sąd wskazał, że nie ma możliwości odmowy dopuszczenia dowodu wówczas, gdy za jego pomocą strona zamierza wykazać coś przeciwnego niż wynika z dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego. Wówczas organ jest uprawniony do odmowy jedynie w sytuacji, gdy przeprowadzenie dowodu byłoby sprzeczne z prawem bądź gdy byłoby ewidentne, że dany dowód sprawy nie dotyczy, nie przyczyni się do jej wyjaśniania. Jeżeli jednak np. strona wnioskuje o przesłuchanie świadka i za pomocą tego dowodu pragnie wykazać inne zdarzenia (odmienny stan faktyczny) niż mogłyby wynikać z dotychczas zebranych dowodów, wówczas organ ma obowiązek taki dowód dopuścić i go przeprowadzić. W przeciwnym wypadku materiał dowodowy sprawy będzie niekompletny, nie zostanie zgromadzony wyczerpująco. Tylko zaś na podstawie całokształtu materiału dowodowego, tzn. wszystkich dostępnych dowodów, mających znaczenie dla wyjaśnienia istoty sprawy organ ma prawo ocenić, czy dana okoliczność została udowodniona, co wynika z art. 80 k.p.a.